

ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

(Ακυρωτική Διαδικασία)

ΑΙΤΗΣΗ

Της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Εργαζομένων Δημοσίων Νοσοκομείων (ΠΟΕΔΗΝ), η οποία εδρεύει στην Αθήνα, επί της οδού Αριστοτέλους αριθμός 22 και εκπροσωπείται νόμιμα.

ΚΑΤΑ

- 1) του Υπουργού Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης
- 2) Του Υπουργού Υγείας

ΠΕΡΙ ΑΚΥΡΩΣΗΣ

1) Της υπ' αριθμόν Υ4α/οικ.80672/27-8-2013 (ΦΕΚ Β/ 2123/28-8-2013) κοινής Υπουργικής Απόφασης του Υπουργού Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Υγείας «Κατάργηση 1665 οργανικών και προσωποπαγών θέσεων μονίμου και με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου προσωπικού κατ' εφαρμογή της παρ.1 του άρθρου 90 του ν.4172/2013 (ΦΕΚ 167 Α) σε ΝΠΔΔ της 1^{ης}, 2^{ης} και 4^{ης} ΥΠΕ».

2) κάθε άλλης συναφούς πράξεως ή παραλείψεως της Διοικήσεως προγενέστερης ή μεταγενέστερης.

Ι. Η αιτούσα και το έννομο συμφέρον αυτής.

Η αιτούσα αποτελεί νομίμως συνεστημένη δευτεροβάθμια συνδικαλιστική οργάνωση, που διέπεται από τον νόμο 1264/1982 και λειτουργεί βάσει εγκεκριμένου από το Πρωτοδικείο Αθηνών καταστατικό. Συγκεκριμένα, το ισχύον καταστατικό αυτής έχει εγκριθεί δυνάμει απόφασης του Πρωτοδικείου και η αιτούσα έχει εγγραφεί στο οικείο βιβλίο συνδικαλιστικών οργανώσεων.

Σύμφωνα με το άρθρο 4 του ως άνω καταστατικού η αιτούσα εκπροσωπεί όλους τους εργαζόμενους όλων των ειδικοτήτων, που απασχολούνται σε νοσοκομεία, Κέντρα Υγείας, Ιδρύματα Πρόνοιας, ανοιχτής και κλειστής προστασίας, Θεραπευτήρια και στο ΕΚΑΒ. Σύμφωνα με το άρθρο 4 του καταστατικού της Οργάνωσης, μεταξύ των σκοπών της καταλέγονται «2. Η υπεράσπιση των δικαιωμάτων τους, οικονομικών, επαγγελματικών, κοινωνικών, συνδικαλιστικών των πολιτικών και δημοκρατικών τους ελευθεριών και η κατοχύρωση τους. ...9. Ο Αγώνας για την ισότιμη παροχή υψηλής ποιότητας δημοσίων υπηρεσιών υγείας πρόνοιας και προνοσοκομειακής φροντίδας για όλο τον λαό». Από τα ανωτέρω είναι προφανές, ότι η Ομοσπονδία έχει άμεσο, έννομο συμφέρον για την άσκηση της παρούσας αιτήσεως ακυρώσεως, δεδομένου, ότι άπαντες οι εργαζόμενοι (μόνιμοι και αορίστου χρόνου) των οποίων οι οργανικές θέσεις καταργούνται είναι μέλη της και σε κάθε περίπτωση, η πρόσθετη επιβάρυνση, που υφίστανται οι λοιποί εργαζόμενοι, που απομένουν στις υποστελεχωμένες δημόσιες υπηρεσίες, αποτελεί έναν πρόσθετο λόγο, που καθιστά άμεσο το έννομο συμφέρον μας. Τέλος, η βάσει του καταστατικού μας θεσπιζόμενη υποχρέωση για προσπάθεια παροχής υψηλού επιπέδου υπηρεσιών υγείας και πρόνοιας,

αποτελεί έναν πρόσθετο λόγο, που θεμελιώνει το έννομο συμφέρον μας, δεδομένου, ότι από την προσβαλλόμενη πράξη υποβαθμίζεται συστηματικά και σε σοβαρό βαθμό η ποιότητα των παρεχομένων υπηρεσιών.

Είναι συνεπεία αυτών προφανές, ότι η παρούσα αίτηση ακύρωσης παραδεκτώς ασκείται από την αιτούσα και πρέπει να γίνει δεκτή στο σύνολο της για τους λόγους, που εκτίθενται κατωτέρω.

II. Το ιστορικό της παρούσας αιτήσεως- Η προσβαλλόμενη πράξη και το ρυθμιστικό της περιεχόμενο.

Στις 28 Αυγούστου 2013 δημοσιεύτηκε στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως η προσβαλλόμενη Κοινή Υπουργική Απόφαση, η οποία σε εκτέλεση των διατάξεων του άρθρου 90 του ν.4172/2013 προέβη σε κατάργηση συνολικά 1665 οργανικών και προσωποπαγών θέσεων μονίμου και με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου προσωπικού σε Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου (Νοσοκομεία) της 1^{ης}, 2^{ης} και 4^{ης} ΥΠΕ, το δε προσωπικό, που κατείχε τις εν λόγω θέσεις ετέθη από την δημοσίευση της ως άνω απόφασης σε κατάσταση διαθεσιμότητας, σύμφωνα με το άρθρο 90 παρ.1 του ίδιου ως άνω νόμου.

Στις 23 Ιουλίου 2013 εκδόθηκε ο νόμος 4172/2013 (ΦΕΚ Α 167/23-7-2013), μεταξύ των πολλών άρθρων του οποίου συμπεριελήφθησαν και οι διατάξεις του άρθρων 90, το οποίο προέβλεπε γενικώς την δυνατότητα θέσεως ενός υπαλλήλου (μονίμου και αορίστου χρόνου) σε διαθεσιμότητα. Συγκεκριμένα, όσον αφορά στην διαθεσιμότητα το άρθρο 90 του νόμου 4172/2013 προέβλεψε:

«1. Επιτρέπεται να καταργούνται θέσεις ανά κατηγορία, κλάδο ή και ειδικότητα σε υπουργεία, αυτοτελείς δημόσιες υπηρεσίες, αποκεντρωμένες διοικήσεις, οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης πρώτου και δεύτερου βαθμού και λοιπά νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου με απόφαση του Υπουργού Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και του οικείου Υπουργού, σε εκτέλεση σχετικών αποφάσεων του Κυβερνητικού Συμβουλίου Μεταρρύθμισης, μετά από τεκμηρίωση που στηρίζεται σε εκθέσεις αξιολόγησης δομών και σχέδια στελέχωσης. Επιτρέπεται να συνιστώνται θέσεις ανά κατηγορία, κλάδο ή και ειδικότητα στους παραπάνω φορείς σύμφωνα με τις προϋποθέσεις του προηγούμενου εδαφίου με απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και του οικείου Υπουργού.

2. Εάν καταργηθούν ορισμένες θέσεις του ίδιου κλάδου ή και ειδικότητας, η επιλογή του προσωπικού που τίθεται σε διαθεσιμότητα λόγω κατάργησης θέσης σύμφωνα με την υποπαράγραφο Ζ.2 της παρ. Γ του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012, κατά τα ανωτέρω διενεργείται με βάση την αποτίμηση των προσόντων όλων των υπαλλήλων του κλάδου ή και της ειδικότητας που ανήκουν οι υπό κατάργηση θέσεις του φορέα, εφόσον υπηρετούν σε υπηρεσίες ή μονάδες που αξιολογήθηκαν σύμφωνα με την παράγραφο 1 του παρόντος.

Α. Η αποτίμηση προσόντων του υπαλλήλου στηρίζεται σε επί μέρους κριτήρια που αφορούν τη βασική και επαγγελματική του εκπαίδευση, την εν γένει εργασιακή και διοικητική του εμπειρία, τα ειδικά καθήκοντα όπως των υπηρετούντων με οποιαδήποτε σχέση σε Διεθνείς Οργανισμούς, και την εργασιακή

του φυσιογνωμία, όπως (δεξιότητες ή επιδόσεις, ηθικές αμοιβές, πειθαρχικές ποινές, τις μακρόχρονες ή συστηματικά επαναλαμβανόμενες αναρρωτικές άδειες ή αδικαιολόγητες απουσίες) και τον τρόπο εισαγωγής στους φορείς της παραγράφου 1 και ιδίως αν πρόκειται για διαδικασία γραπτού διαγωνισμού του ΑΣΕΠ ή για διαδικασία πλήρωσης θέσεων με σειρά προτεραιότητας η οποία διενεργείται εξ ολοκλήρου από το ΑΣΕΠ ή για διαδικασία που εποπτεύει το ΑΣΕΠ, καθώς και για Διαγωνισμό Εισαγωγής στην Εθνική Σχολή Δημόσιας Διοίκησης και Αυτοδιοίκησης. Σε περίπτωση ισοβαθμίας, λαμβάνεται υπόψη η οικογενειακή του κατάσταση συμπεριλαμβανομένου και του αριθμού των τέκνων κατά τα οριζόμενα στην περίπτωση ε'. Όσοι επιθυμούν να αποχωρήσουν τίθενται κατά προτεραιότητα σε διαθεσιμότητα χωρίς αποτίμηση των προσόντων.

Β. Η αποτίμηση των προσόντων γίνεται βάσει βαθμολογικής κλίμακας και αντικειμενικής μοριοδότησης, όπως καθορίζεται από την περίπτωση ε', και η επιλογή των υπαλλήλων με τα λιγότερα προσόντα που τίθενται σε διαθεσιμότητα προκύπτει κατά φθίνουσα σειρά από το βαθμολογικό πίνακα.

Γ. Για την αποτίμηση των προσόντων του υπαλλήλου και την κατάρτιση βαθμολογικών πινάκων κατά κατηγορία, κλάδο ή και ειδικότητα συνιστώνται από τον οικείο κατά περίπτωση Υπουργό Τριμελή Ειδικά Υπηρεσιακά Συμβούλια στα Υπουργεία, τη Γενική Γραμματεία της Κυβέρνησης, τη Γενική Γραμματεία του Πρωθυπουργού, τη Γενική Γραμματεία Συντονισμού και τις Αποκεντρωμένες Διοικήσεις. Με απόφαση του οικείου Υπουργού μπορεί να συνιστάται ένα κοινό Ειδικό Υπηρεσιακό Συμβούλιο για ομάδα Ν.Π.Δ.Δ. ανάλογα με τις ανάγκες. Τα Τριμελή Ειδικά Υπηρεσιακά Συμβούλια συγκροτούνται από ένα μέλος του Α.Σ.Ε.Π.

ως πρόεδρο, τον προϊστάμενο της Γενικής Διεύθυνσης ή της Διεύθυνσης Διοικητικού/ Προσωπικού του φορέα στον οποίο συνιστώνται, ως εισηγητή, και έναν προϊστάμενο άλλης Γενικής Διεύθυνσης ή Διεύθυνσης του ίδιου φορέα, με τους αναπληρωτές τους. Τα Τριμελή Ειδικά Υπηρεσιακά Συμβούλια που συγκροτούνται στις Αποκεντρωμένες Διοικήσεις είναι αρμόδια και για τους μόνιμους υπαλλήλους και τους υπαλλήλους με σχέση ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης Α΄ και Β΄ βαθμού και των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου αυτών. Με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών μπορεί να συγκροτείται για έναν ή περισσότερους Ο.Τ.Α. διακριτό τριμελές Ειδικό Υπηρεσιακό Συμβούλιο ανάλογα με τις ανάγκες με την ως άνω σύνθεση. Σε περίπτωση που συγκροτείται Τριμελές Ειδικό Υπηρεσιακό Συμβούλιο για περισσότερα Ν.Π.Δ.Δ. ή Ο.Τ.Α. οι προϊστάμενοι της Γενικής Διεύθυνσης ή της Διεύθυνσης Διοικητικού/ Προσωπικού προέρχονται από το μεγαλύτερο σε αριθμό προσωπικού Ν.Π.Δ.Δ. ή Ο.Τ.Α. που υπάγεται σε αυτά. Εάν δεν είναι δυνατή η συγκρότηση Τριμελούς Ειδικού Υπηρεσιακού Συμβουλίου στο φορέα, λόγω έλλειψης Διεύθυνσης Διοικητικού/ Προσωπικού ή άλλης Διεύθυνσης, η αποτίμηση των προσόντων διενεργείται από το Τριμελές Ειδικό Υπηρεσιακό Συμβούλιο του εποπτεύοντος φορέα.

Δ. Κατ' εξαίρεση της παραγράφου 2 δεν τίθεται σε διαθεσιμότητα:

αα) υπάλληλος που είναι ανάπηρος σε ποσοστό τουλάχιστον 67% ή πολύτεκνος κατά την έννοια των παραγράφων 1 έως 3 του άρθρου πρώτου του ν. 1910/1944 (Α΄ 229), όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 6 του ν. 3454/2006 (Α΄ 75), εφόσον τα τέκνα, που ορίζονται στις προαναφερόμενες διατάξεις του ν.

1910/1944, συνοικούν με αυτόν και ανήκουν στην κατηγορία των εξαρτώμενων μελών σύμφωνα με τον Κ.Φ.Ε., όπως ισχύει,

ββ) υπάλληλος του οποίου ο σύζυγος ή η σύζυγος ή τέκνο που ανήκει στην κατηγορία των εξαρτώμενων μελών σύμφωνα με τον Κ.Φ.Ε. και έχει ετήσια εισοδήματα χαμηλότερα των 12.000 ευρώ, και συνοικεί με αυτόν, έχει αναπηρία σε ποσοστό τουλάχιστον 67%,

γγ) υπάλληλος ο οποίος, δυνάμει νόμου ή δικαστικής αποφάσεως, ασκεί κατ' αποκλειστικότητα τη γονική μέριμνα τέκνου, που συνοικεί με αυτόν και ανήκει στην κατηγορία των εξαρτώμενων μελών σύμφωνα με τον Κ.Φ.Ε., όπως ισχύει, και έχει ετήσια εισοδήματα χαμηλότερα των 12.000 ευρώ,

δδ) υπάλληλος του οποίου ο σύζυγος ή η σύζυγος τίθεται σε διαθεσιμότητα δυνάμει του παρόντος νόμου,

εε) υπάλληλος ο οποίος έχει ορισθεί δικαστικός συμπαραστάτης δυνάμει δικαστικής αποφάσεως και συνοικεί με τον συμπαραστατούμενο ο οποίος έχει ετήσια εισοδήματα χαμηλότερα των 12.000 ευρώ.

Ε. Η διαδικασία αποτίμησης των προσόντων, τα αναγκαία δικαιολογητικά, ο αριθμός των μορίων που αντιστοιχούν στα επιμέρους κριτήρια μεταξύ των οποίων λαμβάνεται υπόψη και ο τρόπος εισαγωγής στους φορείς της παραγράφου 1, τα λοιπά ειδικότερα θέματα της αποτίμησης των προσόντων και τα ζητήματα λειτουργίας των Τριμελών Ειδικών Υπηρεσιακών Συμβουλίων καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης.

ΣΤ. Με κοινή απόφαση του Υπουργού Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού μπορεί να ορίζονται πρόσθετα ειδικά κριτήρια ή να διαφοροποιείται η μοριοδότηση των γενικών κριτηρίων ανάλογα με το είδος της δραστηριότητας του οικείου φορέα.

3. Η παρ. 2 του άρθρου 101 του ν. 3528/2007 αντικαθίσταται ως εξής: «2. Η διαθεσιμότητα διαρκεί οκτώ (8) μήνες μετά την πάροδο των οποίων ο υπάλληλος απολύεται.»

4. Η παρ. 2 του άρθρου 105 του ν. 3584/2007 αντικαθίσταται ως εξής: «2. Η διαθεσιμότητα διαρκεί οκτώ (8) μήνες μετά την πάροδο των οποίων ο υπάλληλος απολύεται.»

5. Η περίπτωση 2 της υποπαραγράφου Ζ2 της παρ. Ζ' του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012 αντικαθίσταται ως εξής: «2. Η διαθεσιμότητα της προηγούμενης περίπτωσης διαρκεί οκτώ (8) μήνες και στον υπάλληλο καταβάλλονται τα τρία τέταρτα των αποδοχών του, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις. Μέχρι την κατά οποιοδήποτε τρόπο λήξη της διαθεσιμότητας εξακολουθούν να καταβάλλονται από το φορέα προέλευσης οι ασφαλιστικές εισφορές εργοδότη και ασφαλισμένου που αναλογούν για κύρια σύνταξη, επικουρική ασφάλιση, πρόνοια και υγειονομική περίθαλψη. Οι εισφορές αυτές, μετά τη θέση σε διαθεσιμότητα, υπολογίζονται στο ύψος των μειωμένων κατά 25% των αποδοχών του υπαλλήλου που τέθηκε σε διαθεσιμότητα.»

6. Οι διατάξεις των παραγράφων 3, 4 και 5 έχουν εφαρμογή για τους τιθέμενους σε διαθεσιμότητα μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος».

Με την πρώτη παράγραφο του άρθρου 90 προβλέφθηκε η δυνατότητα να καταργούνται οργανικές θέσεις εν γένει ανά κατηγορία, κλάδο ή ειδικότητα σε υπουργεία, αυτοτελείς δημόσιες υπηρεσίες, αποκεντρωμένες διοικήσεις, οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης πρώτου και δεύτερου βαθμού και λοιπά νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου με απλή απόφαση του Υπουργού Διοικητικής Μεταρρύθμισης, σε εκτέλεση σχετικών αποφάσεων του Κυβερνητικού Συμβουλίου Μεταρρύθμισης μετά από σχετική τεκμηρίωση, που παρέχεται μέσω μελετών δομών και σχεδίων στελέχωσης.

Η παράγραφος 2 του ίδιου άρθρου προβλέπει την περίπτωση της μερικής κατάργησης θέσεων ανά κλάδο ή ειδικότητα και παρέχει νομοθετική εξουσιοδότηση προς τον Υπουργό Διοικητικής Μεταρρύθμισης, προκειμένου να ορίσει τα κριτήρια, την βαθμολόγηση αυτών και την εν γένει διαδικασία αξιολόγησης του προσωπικού, μεταξύ των οποίων θα βρεθούν όσοι τελικώς θα τεθούν σε διαθεσιμότητα (παρ.2 σημείο Ε).

Με την προσβαλλόμενη απόφαση καταργήθηκαν σωρηδόν 1.665 οργανικές θέσεις από Νοσοκομεία της 1^{ης}, 2^{ης} και 4^{ης} ΥΠΕ, χωρίς στην πραγματικότητα να υφίσταται καμία μελέτη επί των πραγματικών αναγκών των υπηρεσιών, χωρίς να έχει προηγηθεί μελέτη στελέχωσης με αποτέλεσμα τα Νοσοκομεία να αντιμετωπίζουν πλέον εξαιρετικά σοβαρά προβλήματα λειτουργίας. Επιπροσθέτως, οι καταργήσεις των οργανικών θέσεων, που εισάγονται με την προσβαλλόμενη απόφαση είναι παντελώς αντίθετες προς το Σύνταγμα, παραβιάζουν δε σωρεία συνταγματικών και κοινοτικών διατάξεων, όπως κατωτέρω θα εκτεθεί.

Την ακύρωση της ανωτέρω Υπουργικής Αποφάσεως καθώς και κάθε άλλης συναφούς πράξεως ή παραλείψεως της Διοικήσεως αιτούμαστε δια της παρούσας, για τους κάτωθι βάσιμους, νόμιμους και αληθείς λόγους:

1^{ος} Λόγος ακύρωσης-παράβαση του άρθρου 74 του Συντάγματος.

Ο νόμος 4172/2013, επί του οποίου βρίσκει έρεισμα η προσβαλλόμενη πράξη, αποτελεί ένα ακόμα παράδειγμα της συστηματική κακής νομοθέτησης, που λαμβάνει χώρα στην Ελλάδα τα τελευταία τρία χρόνια, καθώς περιέχει ρυθμίσεις πολλών και διαφορετικού περιεχομένου θεμάτων. Και είναι προφανής η τυχαία και άτακτη θέσπιση πολλών και διαφορετικού ρυθμιστικού περιεχομένου διατάξεων, εάν αναλογιστεί κανείς, ότι σε ένα και μόνο νομοθέτημα ρυθμίζονται θέματα φορολόγησης, θέματα προσωπικού του Δημοσίου, τροποποιήσεις διατάξεων της Πολιτικής Δικονομίας ενώ πραγματοποιείται και ενσωμάτωση κοινοτικών οδηγιών στα τελευταία άρθρα αυτού.

Σύμφωνα με το άρθρο 74 παρ. 5 εδάφιο β προβλέπεται: *«Νομοσχέδιο ή πρόταση νόμου, που περιέχει διατάξεις άσχετες με το κύριο αντικείμενο τους δεν εισάγεται για συζήτηση. Προσθήκη ή τροπολογία άσχετη με το κύριο αντικείμενο του νομοσχεδίου ή της πρότασης νόμου δεν εισάγεται για συζήτηση».*

Από το τίτλο και μόνο του επίμαχου νομοθετήματος, το οποίο τιτλοφορείται «Φορολογία Εισοδήματος, επείγοντα μέτρα εφαρμογής του ν.4046/2012, του ν.4093/2012 και του νόμου 4172/2013 και άλλες διατάξεις» προκύπτει εναργώς, ότι το επίμαχο νομοθέτημα παραβιάζει τον κανόνα της ειδικότητας των νόμων, που επιβάλλει το άρθρο 74 του Συντάγματος.

Η προσβαλλόμενη, συνεπώς, απόφαση έχει ως έρεισμα διατάξεις νόμου, που έχει εκδοθεί κατά παράβαση του 74 του Συντάγματος και είναι συνεπεία αυτού ανεφάρμοστη ενώ το σύνολο του νόμου είναι αντισυνταγματικό και ως τέτοιο πρέπει να διαγνωστεί από το Δικαστήριο Σας.

2^{ος} Λόγος ακύρωσης – Παράβαση ουσιώδους τύπου της διαδικασίας.

Η προσβαλλόμενη απόφαση έχει εκδοθεί κατά παράβαση ουσιώδους τύπου της διαδικασίας, η οποία εισάγεται από την – αντισυνταγματική- διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου 90 του ν.4172/2013. Συγκεκριμένα, το εν λόγω άρθρο επιτρέπει την κατάργηση οργανικών θέσεων θεσπίζοντας ωστόσο, ειδική διοικητική διαδικασία, αφού της Κοινής Υπουργικής Αποφάσεως για την κατάργηση θέσεων πρέπει να έχει προηγηθεί η έκδοση απόφασης από το Κυβερνητικό Συμβούλιο Διοικητικής Μεταρρύθμισης, μετά από τεκμηρίωση που στηρίζεται σε εκθέσεις αξιολόγησης δομών και σχέδια στελέχωσης.

Στην υπό κρίση περίπτωση, όπως προκύπτει και από όσα έλαβε υπόψιν της η προσβαλλόμενη πράξη, στην πραγματικότητα ουδεμία τεκμηρίωση υπήρξε σχετικά με την αξιολόγηση των δομών και τα σχέδια στελέχωσης κάθε υπηρεσίας, πράγμα, που καταφανώς αποδεικνύεται και από το ίδιο το γεγονός, ότι ενώ η διάταξη του άρθρου 90 παρ.1 του ν.4172/2013 θεσπίστηκε στις 23 Ιουλίου 2013, ένα μόλις μήνα μετά εκδόθηκε η προσβαλλόμενη πράξη, καταργώντας οργανικές και προσωποπαγείς θέσεις σε 9 συνολικά μεγάλα Νοσοκομεία της χώρας. Είναι προφανές, ότι η προσβαλλόμενη απόφαση έχει εκδοθεί κατά παράβαση ουσιώδους

τύπου της διαδικασίας, πράγμα, που την καθιστά ακυρώσιμη και πρέπει να ακυρωθεί από το Δικαστήριο Ζακ.

3^{ος} λόγος ακύρωσης- Παράβαση των αρχών της ορθολογικής οργάνωσης της Δημόσιας Διοικήσεως- Εκ πλαγίου παράβαση του άρθρου 103 του Συντάγματος.

Η προσβαλλόμενη πράξη προβαίνει σε σαρωτική κατάργηση θέσεων και είναι μια από τις δεκάδες αποφάσεις δια των οποίων μεταβάλλεται η οργανωτική δομή του Δημοσίου σε συμμόρφωση προς τις επιταγές της τριόικας. Βασικό γνώρισμα της ως άνω Υπουργικής Απόφασης αλλά και της διατάξεως επί της οποίας ερείδεται είναι, ότι η παρέμβαση, που λαμβάνει χώρα στην οργάνωση και την δομή των επιμέρους υπηρεσιών του δημοσίου αποσκοπεί στην εξυπηρέτηση αλλότριων σκοπών, από την ίδια την οργάνωση τους και την θεραπεία του δημοσίου συμφέροντος.

Και τούτο καθίσταται σαφές, εάν αναλογιστεί κανείς, ότι η υπό κρίση οργανωτική παρέμβαση, που απολήγει στην κατάργηση οργανικών θέσεων, γίνεται όχι προς τον σκοπό της βελτίωσης της οργανωτικής δομής του δημοσίου αλλά προς τον σκοπό εξυπηρέτησης δεσμεύσεων αλλότριων προς τις πραγματικές ανάγκες της δημόσιας υπηρεσίας και μάλιστα σε έναν τόσο ευαίσθητο χώρο, όπως αυτό της Δημόσιας Υγείας. Είναι παγκοίμως γνωστό και έχει αναγνωριστεί πλήρως και από τα χείλη του ιδίου του Υπουργού Διοικητικής Μεταρρύθμισης, ότι ο αριθμός των 15.000 δημοσίων υπαλλήλων, που θα τεθούν σε διαθεσιμότητα μέχρι το πέρας του Σεπτεμβρίου 2013 συνιστά δέσμευση της Ελληνικής Κυβερνήσεως απέναντι στους εκπροσώπους της τριόικας. Είναι επίσης, παγκοίμως γνωστό, ότι μετά την σαρωτική αυτή παρέμβαση στον αριθμό των Δημοσίων Υπαλλήλων η επόμενη

 δέσμευση της Κυβερνήσεως αποσκοπεί στην απομάκρυνση συνολικά 150.000 υπαλλήλων μέχρι το τέλος του 2015, αριθμός που αντιστοιχεί στο μισό περίπου των υπηρετούντων σήμερα δημοσίων υπαλλήλων. Μια τέτοια δε ευρεία απομάκρυνση προσωπικού, λαμβανομένου υπόψιν και του γεγονότος, ότι για τα έτη μέχρι και το έτος 2015 ισχύει η αναστολή προσλήψεων προσωπικού, βάσει του τύπου 1 υπάλληλος προσλαμβάνεται για κάθε 10, που αποχωρούν, δεν θα μπορούσε σε καμία περίπτωση να θεωρηθεί, ότι αποσκοπεί στην καλύτερη οργάνωση των υπηρεσιών και στην ενίσχυση του ουσιαστικού ρόλου αυτών, που δεν είναι άλλος από την εξυπηρέτηση του δημοσίου συμφέροντος.

Και βεβαίως θα μπορούσε να αντιτείνει κανείς, ότι ταμειακοί λόγοι επιβάλλουν την απομάκρυνση του αριθμού αυτών των δημοσίων υπαλλήλων, προκειμένου με τον τρόπο αυτό να εξοικονομηθούν χρήματα από την μισθοδοσία τους. Στην πραγματικότητα, ωστόσο, αυτό το επιχείρημα είναι κατ' ουσίαν άνευ νοήματος, δεδομένου, ότι όσοι υπάλληλοι τίθενται σε διαθεσιμότητα, παραμένουν επί 8 μήνες, λαμβάνοντας το 75% των αποδοχών τους.

Είναι προφανές, ότι το όφελος, που επέρχεται στον κρατικό προϋπολογισμό είναι μηδαμινό ενώ από την άλλη πλευρά οι συνέπειες στην οργάνωση και λειτουργία των δημοσίων υπηρεσιών είναι ανυπολόγιστες. Και βεβαίως, δεν μπορεί κανείς να κάνει λόγο για κατόπιν εμπεριστατωμένης μελέτης αναδιάρθρωση των υπηρεσιών του Δημοσίου, προς το συμφέρον της δημόσιας υπηρεσίας, όταν είναι εκ των προτέρων γνωστός και προσυμφωνημένος ο αριθμός των δημοσίων υπαλλήλων, που θα τεθούν σε διαθεσιμότητα. Και ενώ η διάταξη του άρθρου 90 του

ν.4172/2013 προβλέπει την κατάργηση θέσεων, κατόπιν αποφάσεων του Κυβερνητικού Συμβουλίου Μεταρρύθμισης, μετά από τεκμηρίωση που στηρίζεται σε εκθέσεις αξιολόγησης δομών και σχέδια στελέχωσης, είναι, ωστόσο, αυτονόητο, ότι όταν ο αριθμός, που αποτελεί στόχευση της κάθε παρεμβάσεως είναι εκ των προτέρων γνωστός και προσυμφωνημένος, οι εκθέσεις αξιολόγησης και τα σχέδια στελέχωσης μοναδικό σκοπός έχουν την εκ των υστέρων δικαιολόγηση της παρεμβάσεως. Πως θα μπορούσε εξάλλου, να υποστηρίξει κανείς οτιδήποτε διαφορετικό, όταν ήδη από την ημέρα της έκδοσης του νόμου, ήταν γνωστός ο αριθμός των υπαλλήλων, που θα έπρεπε να απομακρυνθούν και ο αρμόδιος Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης εξ αρχής δήλωνε, ότι ο αριθμός αυτός είναι 15.000; Διότι βεβαίως, εάν η δια της προσβαλλόμενης απόφασης κατάργηση οργανικών και προσωποπαγών θέσεων ήταν αποτέλεσμα μελέτης και τεκμηρίωσης δομών και στελέχωσης, ο αριθμός των υπαλλήλων, που επρόκειτο να απομακρυνθούν από τις υπηρεσίες τους, δεν θα μπορούσε να είναι εκ των προτέρων συμφωνημένος, αφού η μελέτη και η τεκμηρίωση για τις δομές των υπηρεσιών και την στελέχωση αυτών, θα μπορούσε να οδηγήσει σε διαφορετικό αριθμό απ' αυτόν, που ήταν εκ των προτέρων συμφωνημένος. Εκτός των άλλων δε, όπως και κατωτέρω θα εκτεθεί, μετά την αθρόα κατάργηση θέσεων, στην οποία προέβη η προσβαλλόμενη απόφαση, τα δημόσια νοσοκομεία, που δέχτηκαν την ως άνω παρέμβαση βρίσκονται πλέον κυριολεκτικά σε αδυναμία να αντιμετωπίσουν την καθημερινή τους λειτουργία στερούμενα του αναγκαίου ιατρικού και διοικητικού προσωπικού.

Η δημόσια υπηρεσία έχει θεμελιώδες χαρακτηριστικό της γνώρισμα την θεραπεία του γενικού συμφέροντος ενώ λειτουργεί

συνεχώς, διότι έτσι ακριβώς θεραπεύεται το γενικό συμφέρον. Η γενική αρχή της συνέχειας της ύπαρξης της δημόσιας υπηρεσίας, υπό την ευρεία έννοια του όρου θεμελιώνεται στην ανάγκη να υπηρετηθεί το δημόσιο συμφέρον (άρθρο 103 παρ.1 Συντ.) ή αλλιώς στην ανάγκη κανονικής λειτουργίας της Δημόσιας Υπηρεσίας (Τάχος Α. Ελληνικό Διοικητικό Δίκαιο, 8^η έκδοση, 2005, σ.233-235).

Ο νομοθέτης έχει τη δυνατότητα να καταργεί κάποιες υπηρεσίες του ή να καταργεί κάποιους βαθμούς της ιεραρχίας ή και ακόμα να καταργεί κάποιες οργανικές θέσεις, ασχέτως βαθμού ή υπηρεσίας. Όταν ο νομοθέτης προβαίνει σε κάποιες από αυτές τις ενέργειες θα πρέπει να έχει υπ' όψιν του την απρόσκοπτη παροχή υπηρεσιών στο κοινό και την ορολογική λειτουργία των υπηρεσιών, ώστε όταν προβεί σε μια ευρεία κατάργηση οργανικών θέσεων, να έχει την εικόνα των αναγκών της υπηρεσίας, που θα καταργήσει τις θέσεις. Την εικόνα αυτή θα την αποκτήσει μόνο μετά την σύνταξη ειδικής μελέτης, που θα προκύπτουν οι ανάγκες της υπηρεσίας, ο αριθμός των υπαλλήλων με τα προσόντα, που έχει ο καθένας και άλλες πληροφορίες απαραίτητες για την απόκτηση εικόνας σχετικά με την υπηρεσία (Καποτάς Π., «Ευρεία Κατάργηση Οργανικών Θέσεων Δημοσίων Υπάλληλων για λόγους Δημοσίου Συμφέροντος» ΘΠΔΔ 10-11/2011 – Έτος 4^ο σ.934-946).

Από τη συνταγματική αρχή της διάκριση των λειτουργιών (άρθρο 26) και τις συνταγματικές διατάξεις περί συγκροτήσεως και αποστολής της Κυβέρνησης (άρθρα 81 επ.) καθώς και περί οργανώσεως της διοίκησης (άρθρο 101) και υπηρεσιακής κατάστασης των οργάνων διοίκησης (άρθρο 103 επ.) συνάγεται, ότι η γενική οργάνωση του κράτους γίνεται κατά τρόπο

ορθολογικό, ορθολογική δε είναι επίσης είναι και η οργάνωση της δημοσίας διοίκησης, στηριζόμενη στις αρχές και τα πορίσματα της διοικητικής επιστήμης, η οποία περιέχει αφενός οργανωτικές αρχές κοινές για κάθε οργάνωση (δημόσια και ιδιωτική) και αφετέρου αρχές, που προσιδιάζουν μόνο στις δημόσιες οργανώσεις, όπως είναι οι υπηρεσίες του Κράτους και των ΝΠΔΔ.

Ως εκ τούτου οι μεταβολές, που επιχειρεί ο νομοθέτης στις δομές της δημοσίας διοίκησης, όπως η ευρεία κατάργηση οργανικών θέσεων δημοσίων υπαλλήλων πρέπει να είναι προϊόν εμπειριστικώς μελέτης, βασιζόμενες στις αρχές της διοικητικής επιστήμης, ώστε να τεκμηριώνεται ότι οι νέες ρυθμίσεις είναι ορθολογικές, διαρκείς και αποτελεσματικές και όχι περιστασιακές, αποσπασματικές και εξυπηρετικές άλλων σκοπών μη σχετιζόμενων με τις απορρέουσες από το Σύνταγμα αρχές (βλ. σχετικά Π.Ε. ΣΤΕ 44/2000, 528/1999 και για την εκ του Συντάγματος απορρέουσα αρχή της ορθολογικής οργάνωσης στη δικαιοσύνη βλ. Πρακτικό Ολομ. ΣΤΕ 1/2008).

Η κρίση του νομοθέτη σε σχέση με την κατάργηση όλων των θέσεων μιας βαθμίδας ή του κλάδου ή μιας υπηρεσίας, δεν είναι ανέλεγκτη. Εάν ελλείπει η προηγούμενη σύνταξη μελέτης, που θα οδηγούσε στη συνέχεια το νομοθέτη στην κατάργηση των οργανικών θέσεων, οι πράξεις θα πρέπει να ακυρώνονται ως εδραζόμενες σε αντισυνταγματική διάταξη νόμου (Καποτάς Π., «Ευρεία Κατάργηση Οργανικών Θέσεων Δημοσίων Υπαλλήλων για λόγους Δημοσίου Συμφέροντος» ΘΠΔΔ 10-11/2011 – Έτος 4^ο σ.934-946).

Αυτά έγιναν επιπροσθέτως δεκτά από την υπ' αριθμόν 3354/2013 απόφαση της Ολομέλειας του Συμβουλίου της

Επικρατείας, που έκρινε: «Εξάλλου ο κοινός νομοθέτης κατά την επιλογή του τρόπου ρυθμίσεως των θεμάτων, που σχετίζονται με την κατάργηση οργανικών θέσεων πρέπει να κινείται μέσα στα όρια, που διαγράφονται από την αρχή της ισότητας δηλαδή να διασφαλίζει την ίση μεταχείριση των υπαλλήλων και να θεσπίζει κανόνες με αντικειμενικά κριτήρια (βλ. ΣτΕ 3226, 2597/2011, 2747/2010, 4237/2005- πρβλ ΣτΕ 2307, 2841/1988). Δημοσιονομικοί λόγοι μπορεί να αποτελούν κριτήριο των επιλογών του νομοθέτη για τον ανακαθορισμό των λειτουργιών του κράτους και την διοικητική αναδιοργάνωση του, ωστόσο οι σχετικές ρυθμίσεις πρέπει αφενός να εισάγονται με τήρηση των συνταγματικών αρχών, σύμφωνα με τις οποίες επιβάλλεται να διασφαλίζεται η ορθολογική, αποτελεσματική και διαρκής λειτουργία της Διοίκησης και η παροχή των υπηρεσιών, που επιβάλλεται να εξασφαλίζονται στους διοικούμενους στο πλαίσιο του κοινωνικού κράτους δικαίου, και αφετέρου να εναρμονίζονται με τις αναφερθείσες συνταγματικές εγγυήσεις που αφορούν το καθεστώς των δημοσίων υπαλλήλων»

Επιπλέον, σύμφωνα με το άρθρο 103 του Συντάγματος, οι δημόσιοι υπάλληλοι είναι εκτελεστές της θέλησης του Κράτους και υπηρετούν το Λαό, οφείλουν πίστη στο Σύνταγμα και αφοσίωση στην Πατρίδα. Κανένας δεν μπορεί να διοριστεί υπάλληλος σε οργανική θέση του δεν είναι νομοθετημένη. Παράλληλά, από πλέγμα συνταγματικών διατάξεων απορρέουν γενικές συνταγματικές αρχές, που διέπουν τα διοικητικό και το δημοσιοϋπαλληλικό δίκαιο.

Η αρχή της προστατευόμενης εμπιστοσύνης του ιδιώτη έναντι του κράτους αποτελεί έναν κανόνα, ο οποίος απορρέει από

την αρχή του κράτους δικαίου, υπό την ειδικότερη έκφραση της αρχής της ασφάλειας του δικαίου. Συνοψίζεται στην παραδοχή, ότι οι παγιωμένες έννομες καταστάσεις, που το ίδιο το Κράτος έχει δημιουργήσει, εφόσον απορρέουν από αυτές συγκεκριμένες νόμιμες προσδοκίες, συγκροτούν ένα κεκτημένο από το οποίο ο κοινός νομοθέτης δεν δύναται να απόσχει (βλ. ΔΕΚ υπόθεση C-5/1989 και υπόθεση C-94/1987 (με παρατηρήσεις Τρώντζα), ΔιοικΔικ 1994, σέλ_ 755έττ., Πρ. Παυλόπουλο, Τα τεκμήρια νομιμότητας και η αρχή της προστασίας της εμπιστοσύνης του διοικουμένου, ΕΔΔΔ 1987, σελ. 193επ., Γ. Κατρούγκαλο, Η προστασία της εμπιστοσύνης του πολίτη προς τα Κράτος, ΔιοικΔικ 1993, σελ. 940επ., σελ. 964).

Ζήτημα τήρησης της συγκεκριμένης αρχής τίθεται μόνο σε περίπτωση ανατροπής νομικών καταστάσεων, επί των οποίων αποδεδειγμένα υφίσταται εύλογη εμπιστοσύνη και πεποίθηση του πολίτη (Κουτούπα - Ρεγκάκου, Η αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης του διοικουμένου, Αρμεν. 1995, σελ. 1380επ. Για την αναγνώριση της αρχής ως τμήμα της κοινοτικής έννομης τάξης βλ. Ετγ. Πρεβεδούρου, Η αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης στη νομολογία του δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Δίκη 29, σελ. 671, και Αν. Μαρακούνη, Η αρχή της προστατευόμενης εμπιστοσύνης του πολίτη: όψεις του ευρωπαϊκού κοινοτικού και του ελληνικού δικαίου, ΔιοικΔ 1997, σελ. 1 επ., όπου και περαιτέρω παραπομπές. Μ. Στασινόπουλου, Το Δίκαιον των διοικητικών πράξεων, 1959, σελ. 400).

Έκφραση της αρχής του κράτους δικαίου σε συνδυασμό με την αρχή της διάκρισης των λειτουργιών αποτελεί και η αρχή της

συνέχειας της ύπαρξης και της λειτουργίας των υπηρεσιών της δημόσιας διοίκησης. Η αρχή αυτή, η οποία αναγνωρίζεται τόσο από το Σύνταγμα (ιδίως άρθρο 23, παρ. 2, εδ. β', άρθρο 32, παρ. 6, άρθρο 34, παρ.1 και άρθρο 81, παρ. 5 Συντ.) όσο και την επιστήμη, αλλά και την νομολογία (βλ. αντί άλλων ΟΛ.ΣΤΕ 957/78, 2852/2000, 3880/2002) είναι συνυφασμένη με την απρόσκοπτη και αδιάλειπτη λειτουργία της δημόσιας υπηρεσίας, με την ευρεία του όρου έννοια, η οποία περιλαμβάνει και την πρόσληψη και διατήρηση στην υπηρεσία του προσωπικού, που είναι αναγκαίο (κατά τον αριθμό και την ειδικότητα) για την εύρυθμη λειτουργία της σύμφωνα με την αποστολή της.

Η ανάγκη διατήρησης του προσωπικού αυτού είναι συνδεδεμένη με την εξειδίκευση των υπηρετούντων υπαλλήλων, αλλά και την κρισιμότητα και τη φύση των υπηρεσιών που παρέχουν στο κοινωνικό σύνολο, η οποία μπορεί να είναι τέτοιας έντασης ώστε να μην επιτρέπει τη δημιουργία κενών που θα μπορούσαν να οδηγήσουν σε σοβαρή διατάραξη ή διακοπή της λειτουργίας της και θα έθεταν σε κίνδυνο το δημόσιο συμφέρον, ιδίως δε τη δημόσια υγεία, ασφάλεια κλπ.

Η διάταξη του άρθρου 90 του ν.4172/2013 επί της οποίας βρίσκεται έρεισμα η πρώτη προσβαλλόμενη πράξη αποσκοπεί στην μαζική κατάργηση οργανικών θέσεων, χωρίς βεβαίως να έχει προηγηθεί η εμπεριστατωμένη μελέτη της δομής των υπηρεσιών και χωρίς στην πραγματικότητα με τον τρόπο αυτό να υπηρετούνται οι βασικοί συνταγματικοί σκοποί της συνέχειας της δημόσιας υπηρεσίας και της αδιάλειπτης λειτουργίας της, αφού ο εκ των προτέρων καθορισμός του αριθμού των υπαλλήλων, που θα τεθούν σε διαθεσιμότητα, και μάλιστα πολύ πριν την εφαρμογή

του μέτρου αυτού, αποσκοπεί στην εξυπηρέτηση σκοπών αλλοτρίων σε σχέση με τον πραγματικό σκοπό της εισαγόμενης ρυθμίσεως.

Είναι εξαιρετικά χαρακτηριστικό, ότι τα Νοσοκομεία, των οποίων οργανικές και προσωποπαγείς θέσεις καταργήθηκαν είχαν λίγους μόλις μήνες πριν επεξεργαστεί και εκδώσει Οργανισμούς, που αποτύπωναν τις υφιστάμενες δομές τους. Μέσω δε της προσβαλλόμενης αποφάσεως, η οργανωτική παρέμβαση, που δέχτηκαν ήταν τέτοιας εκτάσεως, που σε κάποιες ειδικότητες έμειναν χωρίς καθόλου ιατρικό προσωπικό.

Συγκεκριμένα, στο **Γενικό Νοσοκομείο Αττικής «Σισμανόγλειο»**, ο οργανισμός του οποίου είχε εγκριθεί με την υπ' αριθμόν Υ4α/οικ.121793 (ΦΕΚ 3475/β/2012 απόφαση καταργούνται οι μοναδικές θέσεις Αλλεργιολόγου, Πνευμονολόγου, Αγγειοχειρουργού και Δερματολόγου, που υπήρχαν, καταργείται πλήρως η μοναδική θέση ΠΕ Διοικητικού-Οικονομικού, από τις 96 θέσεις Νοσηλευτικής/Μαιευτικής παραμένουν μόνο 53, καταργείται πλήρως η μοναδική θέση Προσωπικού Η/Υ ενώ από τις δύο θέσεις Προσωπικού Καθαριότητας παραμένει μόνο μία. Συνολικά δε από το συγκεκριμένο Νοσοκομείο καταργούνται **166 θέσεις προσωπικού** (Ιατρικού και Διοικητικού).

Στο **Γενικό Νοσοκομείο Μελισσίων «Αμαλία Φλεμιγκ»**, ο οργανισμός του οποίου είχε εκδοθεί βάσει της υπ' αριθμόν Υ4α/οικ.39188 (ΦΕΚ 1252/Β/2012) Υπουργικής Απόφασης, με την προσβαλλόμενη απόφαση καταργούνται μεταξύ άλλων 89 από τις 162 θέσεις Νοσηλευτικού προσωπικού ΤΕ, με αποτέλεσμα να παραμένουν μόλις 73 θέσεις, από τις 135 θέσεις ΔΕ βοηθών

Νοσηλευτικής καταργούνται οι 67 με αποτέλεσμα να παραμένουν μόλις 68, από τις 40 θέσεις Διοικητικών Γραμματέων καταργούνται οι 25 με αποτέλεσμα να παραμένουν μόλις 15. Συνολικά από το συγκεκριμένο Νοσοκομείο απομακρύνονται 300 υπάλληλοι (Επιστημονικό και Διοικητικό, Νοσηλευτικό και Τεχνικό Προσωπικό)

Στο Γενικό Νοσοκομείο Ν. Ιωνίας «Κωνσταντοπούλειο Γενικό Νοσοκομείο - Πατησίων», ο οργανισμός του οποίου είχε τεθεί σε ισχύ βάσει της υπ' αριθμόν Υ4/οικ.123807 (ΦΕΚ 3485/Β/2012), καταργούνται πλήρως οι θέσεις Ιατρών Αναισθησιολογίας, Χειρουργικής Θώρακα, Μικροβιολογίας, Ορθοπαιδικής, Ουρολογίας, Πνευμονολογίας και Μ/Γυναικολογίας ενώ αντίστοιχα, καταργούνται πλήρως οι θέσεις Χημικών-Βιοχημικών -Βιολόγων, οι θέσεις Φυσικών Ιατρικής-Ακτινοφυσικών, Διοικητικού Λογιστικού, Κοινωνικής Εργασίας, ενώ από τις 30 θέσεις βοηθών Νοσοκόμων παραμένουν πλέον μόλις 8, από τις 6 θέσεις Βοηθών Ιατρικών και Βιολογικών Εργαστηρίων παραμένουν μόλις 2 ενώ από το ΤΕ προσωπικό Ραδιολογίας- Ακτινολογίας παραμένει μόλις 1. Συνολικά το εν λόγω Νοσοκομείο στερείται πλέον 143 υπαλλήλους.

Στο Γενικό Νοσοκομείο Πατησίων, του οποίου ο Οργανισμός είχε εκδοθεί με την υπ' αριθμόν Υ4α/οικ.1125155 (ΦΕΚ 3281/Β/2012) Κοινή Υπουργική Απόφαση, καταργούνται πλήρως οι θέσεις ΠΕ Διοικητικού Οικονομικού, Διοικητικού, Μηχανικών, Ψυχολόγων, Δικηγόρων, Διαιτολόγων, ΤΕ Λογιστικής, ΤΕ Κοινωνικής Εργασίας, ΔΕ Διοικητικών Γραμματέων, ΥΕ Εργατών, ΔΕ Χειριστών Ιατρικών Συσκευών, Οδηγών, από τους υπηρετούντες 55 υπαλλήλους ειδικότητας ΤΕ Νοσηλευτικής καταργούνται οι 50 με

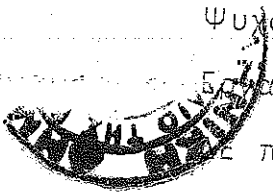

αποτέλεσμα να παραμένουν μόλις 5, από τους 38 βοηθούς Νοσηλευτικής παραμένουν πλέον μόλις 7 ενώ από τους 2 μάγειρες παραμένει πλέον μόλις 1. Συνολικά το Νοσοκομείο χάνει 175 άτομα από το υπηρετούν προσωπικό του.

Στο Γενικό Νοσοκομείο Αθηνών «Ο Ευαγγελισμός»-Οφθαλμιατρείο Αθηνών- Πολυκλινική, του οποίου ο Οργανισμός είχε εγκριθεί με την υπ' αριθμόν Υ4α/οικ.43111 (ΦΕΚ 1433/Β/2012) κοινή υπουργική απόφαση, καταργούνται πλήρως οι 3 υπάρχουσες θέσεις ΠΕ Χημείας- Βιοχημείας -Βιολογίας, η μοναδική θέση Κοινωνικής Εργασίας, οι 3 θέσεις Διοίκησης Μονάδων Υγείας, οι δύο θέσεις ΤΕ Διοικητικού Λογιστικού, η μοναδική θέση ΔΕ Ψυχολόγου, η μοναδική θέση ΔΕ Βοηθού Φαρμακείου καθώς και ο μοναδικός Μάγειρας ενώ από τις 70 θέσεις ΤΕ Νοσηλευτικής παραμένουν πλέον μόλις 18, από τις 56 θέσεις Βοηθών Νοσηλευτικής παραμένουν πλέον μόλις 18. Συνολικά το εν λόγω Νοσοκομείο στερείται 184 υπαλλήλους.

Από το Παθολογικό Γενικό Νοσοκομείο Αθηνών «Σπηλιοπούλειο» «Η Αγία Ελένη», ο Οργανισμός του οποίου είχε εγκριθεί βάσει της υπ' αριθμόν Υ4α/οικ.112192/2012 (ΦΕΚ 3323 Β/2012) καταργείται η μοναδική θέση ΠΕ Χημικών -Βιοχημικών-Βιολόγων, η μοναδική θέση ΤΕ Διοικητικού-Λογιστικού, οι δύο θέσεις μαγείρων ενώ από τους 12 Βοηθούς Νοσηλευτικής παραμένουν πλέον μόνο 6.

Στο Γενικό Νοσοκομείο Νίκαιας Πειραιά «Άγιος Παντελεήμονας ΓΝ Δυτικής Αττικής, η «Αγία Βαρβάρα» του οποίου ο Οργανισμός είχε εγκριθεί βάσει της υπ' αριθμόν Υ4α/οικ.112525 (ΦΕΚ Β 3288/2012) κοινής Υπουργικής Απόφασης, καταργείται πλήρως η μοναδική θέση ΠΕ Πληροφορικής, ΠΕ

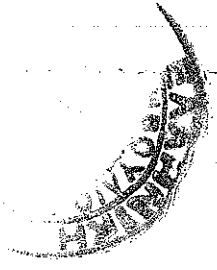
Ψυχολόγων, ΠΕ Εργοθεραπείας, ΤΕ Κοινωνικής Εργασίας, Ιατρικών Εργαστηρίων, Ραδιολογίας-Ακτινολογίας, Τεχνολόγων Τροφίμων, με προσωπικού Η/Υ, Οδηγών, βοηθών Φαρμακείου, Χειριστών Ιατρικών Συσκευών, Βοηθών Ιατρικών και Βιολογικών Εργαστηρίων, από τις 6 θέσεις ΠΕ Διοικητικού-Οικονομικού παραμένουν πλέον μόνο 2, αντιστοίχως δε από τις 6 θέσεις ΠΕ Νοσηλευτικής, ΠΕ Χημείας- Βιοχημείας-Βιολογίας παραμένουν μόνο 2, από τις 8 θέσεις ΤΕ Λογιστικής παραμένουν πλέον μόνο 2, από τις 42 θέσεις διοικητικών Γραμματέων παραμένουν πλέον μόλις 16, από τις 81 θέσεις ΤΕ Νοσηλευτικής παραμένουν μόλις 20, από τις 69 θέσεις ΔΕ Βοηθών Νοσηλευτικής παραμένουν πλέον μόλις 15 και από τις 32 θέσεις Βοηθητικού Υγειονομικού Προσωπικού παραμένουν πλέον μόλις 9. Συνολικά το νοσοκομείο στερείται 255 ατόμων από το υπηρετούν προσωπικό του.

Στο Νοσοκομείο Ειδικών Παθήσεων Θεσσαλονίκης, ο οργανισμός του οποίου είχε εγκριθεί δυνάμει της υπ' αριθμόν Υ4α/οικ.48303/2012 κοινής Υπουργικής Απόφασης, καταργούνται πλήρως οι θέσεις ΔΕ Βρεφοκόμων και ΔΕ Μαγείρων, ενώ τις 12 θέσεις ΤΕ Νοσηλευτικής καταργούνται οι 11 με αποτέλεσμα να μένει πλέον μόνο 1. Το ίδιο συμβαίνει και στην περίπτωση των 9 θέσεων ΔΕ Βοηθών Νοσηλευτικής, ΔΕ Ραδιολογίας-Ακτινολογίας, ΔΕ Τεχνικών καθώς και στο Βοηθητικό Υγειονομικό Προσωπικό. Συνολικά το Νοσοκομείο στερείται 38 άτομα από το προσωπικό του.

Ο πρόχειρος τρόπος, με τον οποίο έχουν επιλεγεί οι καταργούμενες θέσεις και η χωρίς καμία προηγούμενη μελέτη παρέμβαση στην οργάνωση και στελέχωση των υπηρεσιών προκύπτει αβίαστα και από το γεγονός, ότι σε κάποιες από τις

περιπτώσεις, η προσβαλλόμενη Υπουργική απόφαση καταργεί περισσότερες θέσεις από όσες προβλέπονται στον Οργανισμό των Νοσοκομείων. Η εξυπηρέτηση αλλότριων σκοπών από την ίδια την λειτουργία των υπηρεσιών προκύπτει εναργώς και από το γεγονός, ότι μέχρι σήμερα, ο νομοθέτης λαμβάνοντας υπόψιν την ελλιπή στελέχωση των νοσοκομείων, είχε εξαιρέσει το νοσηλευτικό προσωπικό τόσο από την αναστολή προσλήψεων, που έλαβε χώρα δια των διατάξεων του ν.3833/2010 όσο και από τις δύο πρώτες διαθεσιμότητες, που πραγματοποιήθηκαν στο Δημόσιο (ν.4024/2011 και 4093/2012). Ποια κρίσιμη μεταβολή μεσολάβησε από τον Νοέμβριο του 2011, που τα νοσοκομεία εξαιρούνταν από την διαθεσιμότητα, λόγω της ελλείψεως προσωπικού, που είχαν μέχρι τον Αύγουστο του 2013, που τα νοσοκομεία δια την προσβαλλόμενης απόφασης υπέστησαν τόσο ριζικές απομακρύνσεις προσωπικού και μάλιστα όχι μόνο διοικητικού αλλά και ιατρικού και νοσηλευτικού; Στην πραγματικότητα ουδεμία μεταβολή δεν έχει επέλθει στην σύνθεση του προσωπικού των νοσοκομείων, που να έχει αυξήσει τόσο πολύ τον αριθμό τους, που να δικαιολογεί πλέον την μείωση του προσωπικού, μέσω της εφαρμογής του μέτρου της διαθεσιμότητας.

Επιπροσθέτως, δια των διατάξεων της προσβαλλόμενης απόφασης αλλά και του άρθρου 90 του ν.4172/2013, το οποίο παρέχει την δυνατότητα έκδοσης υπουργικών αποφάσεων για κατάργηση οργανικών θέσεων μονίμου προσωπικού, το οποίο ακολούθως τίθεται σε διαθεσιμότητα εκ πλαγίου παραβιάζεται και το άρθρο 103 παρ. 2 του Συντάγματος, το οποίο προβλέπει και κατοχυρώνει την έννοια της μονιμότητας των δημοσίων υπαλλήλων. Και τούτο διότι, ο σκοπός του συνταγματικού νομοθέτη, που μπορεί ευχερώς να συναχθεί από την ιστορική

αιτιολόγηση της θέσπισης του κανόνα της μονιμότητας, είναι η προεστασία των υπαλλήλων από αυθαίρετες και άσχετες από τις ανάγκες της λειτουργίας των υπηρεσιών καταργήσεις οργανικών θέσεων, που εκ του αποτελέσματος οδηγούν σε άρση της μονιμότητας, περιγράφοντας με τον τρόπο αυτό το γράμμα της συνταγματικής διατάξεως αλλά επί της ουσίας παραβιάζοντας τον σκοπό της. Και τούτο είναι σαφές, εάν αναλογιστεί κανείς, ότι εάν η δυνατότητα παρέμβασης του νομοθέτη στην οργανωτική δομή του δημοσίου είναι ανέλεγκτη, τότε στην πραγματικότητα αυτός θα μπορεί να καταργεί σωρηδόν θέσεις, προκειμένου να οδηγεί σε απολύσεις δημοσίων υπαλλήλων, όχι βάσει των αναγκών της υπηρεσίας, αλλά βάσει του αριθμού των υπαλλήλων, που θέλει κάθε φορά να θέσει σε κατάσταση διαθεσιμότητας και τελικά να απομακρύνει. Η λειτουργία αυτή του κοινού και μάλιστα κατ' εξουσιοδότηση νομοθέτη, ωστόσο, δεν μπορεί να είναι ανεκτή από το Σύνταγμα, ούτε βεβαίως να επικυρωθεί υπό το φως του δικαστικού ελέγχου, καθώς αντιμετωπίζει την Δημόσια Διοίκηση ως λάφυρο της εκάστοτε εκτελεστικής εξουσίας και όχι ως μέσο εξυπηρέτησης του δημοσίου συμφέροντος και του πολίτη.

Εκ των ανωτέρω είναι προφανές, ότι η προσβαλλόμενη απόφαση όχι μόνο δεν συμβάλλει στην καλύτερη οργάνωση των Υπηρεσιών, όχι μόνο δεν είναι αποτέλεσμα μελέτης και τεκμηρίωσης δομών και στελέχωσης υπηρεσιών αλλά αντιθέτως αποτελεί ανεπίτρεπτη παρέμβαση του νομοθέτη στην οργάνωση της Δημόσιας Διοικήσεως, για σκοπούς αλλότριους από την ομαλή και εύρυθμη οργάνωση και λειτουργία της και βεβαίως με τραγικά αποτελέσματα γι' αυτήν. Πρέπει συνεπεία, των ανωτέρω να ακυρωθεί από το Δικαστήριο Σας.

4^{ος} Λόγος ακύρωσης -Παραβίαση της αρχής της ισότητας, της αμεροληψίας και της αξιοκρατίας.

Οι διατάξεις του άρθρου 90 του νόμου 4172/2013, επί του οποίου βρίσκει έρεισμα η προσβαλλόμενη πράξη έρχονται σε αντίθεση προς τις αρχές της ισότητας, της αμεροληψίας και της αξιοκρατίας, δεδομένου, ότι οι υπάλληλοι, που τίθενται σε διαθεσιμότητα και μάλιστα ο εκ των προτέρων προκαθορισμένος αριθμός αυτών (15.000) δεν επιλέγονται με βάση την προσωπική τους αξία και τις υπηρεσιακές τους δυνατότητες αλλά βάση τυχαίων και άσχετων προς την υπηρεσιακή τους διαδρομή κριτηρίων. Ούτε βεβαίως, η επιλογή του προσωπικού αυτού γίνεται με βάση αντικειμενικά κριτήρια, όπως για παράδειγμα η οργάνωση και η λειτουργία των υπηρεσιών, η βελτίωση της αποδοτικότητας αυτών ή οποιαδήποτε άλλη αντικειμενική παράμετρος συναπτόμενη με τους σκοπούς, που πρέπει να υπηρετεί η δημόσια διοίκηση. Αντιθέτως, όπως αυθαίρετα, η προσβαλλόμενη απόφαση επέλεξε έναν συνολικό αριθμό οργανικών θέσεων, τις οποίες και καταργεί, χωρίς στην πραγματικότητα να καταλείπεται οποιοδήποτε περιθώριο κρίσεως ή αξιολόγησης των υπαλλήλων, που τις κατέχουν, ειδικά στην περίπτωση της συνολικής κατάργησης κλάδων, στις οποίες άπαντες οι υπηρετούντες υπάλληλοι τίθενται σε διαθεσιμότητα, χωρίς αξιολόγηση.

Η αρχή της ισότητας, της αμεροληψίας, της διαφάνειας και της αξιοκρατίας, συνεπάγονται, ότι ο νομοθέτης, όταν θεσπίζει προσόντα και προϋποθέσεις για την κατάληψη δημοσίων θέσεων (γνώσεις, επιδεξιότητες, εμπειρία, εργατικότητα, συνεργασιμότητα, άμεμπτο παρελθόν), δεν επιτρέπεται να

προβαίνει σε διακρίσεις βάσει κριτηρίων ασχέτων προς την ικανότητα του υποψηφίου. Με τον τρόπο αυτό εξασφαλίζεται η μη καταστρατήγηση του Συντάγματος (άρθρα 103 παρ. 7 Σ και ερμηνευτικά στο συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 4 παρ. 1 και 5 παρ. 1 Σ καθώς και την αρχή του κοινωνικού κράτους δικαίου α. 25 παρ. 1 Σ.), που επιτάσσει την αξιοκρατία και τη διαφάνεια στις προσλήψεις στο Δημόσιο και ευρύτερο δημόσιο τομέα. Η απαρέγκλιτη δε τήρησή της αρχής της αξιοκρατίας στις προσλήψεις και τις κάθε είδους υπηρεσιακές μεταβολές στην κατάσταση του προσωπικού των δημοσίων υπηρεσιών είναι *conditio sine qua non* για την πολυπόθητη αναβάθμιση και τον αναγκαίο εκσυγχρονισμό της πολύπαθης Ελληνικής Δημόσιας Διοίκησης, η οποία στην παρούσα χρονική συγκυρία αποτελεί μέσο για την διασφάλιση συμμόρφωσης προς τις αυθαίρετες επιταγές της τριόγκας και όχι μέσο για την διασφάλιση του δημοσίου συμφέροντος.

Συμπερασματικά, η απαρέγκλιτη εφαρμογή της αρχής οδηγεί σε πληρέστερη αξιοποίηση του ανθρώπινου δυναμικού, παρέχει στην πράξη κίνητρα για την αύξηση της αποδοτικότητας και την ανάληψη πρωτοβουλιών από τους υπαλλήλους, περιορίζει τις εντάσεις μεταξύ τους, μειώνει την εμφάνιση φαινομένων διαφθοράς και ενισχύει τις σχέσεις εμπιστοσύνης της Διοίκησης με τους πολίτες. Επομένως, δεν αποσκοπεί μόνον στην εγγύηση βασικών θεμελιωδών δικαιωμάτων των υπαλλήλων, και, συνακόλουθα, στη διασφάλιση του κράτους δικαίου αλλά και στη εξυπηρέτηση του δημοσίου συμφέροντος. Πρόκειται για μια από τις χαρακτηριστικότερες περιπτώσεις συναγωνιστικής αλληλεπίδρασης των θεμελιωδών δικαιωμάτων με το δημόσιο συμφέρον.

Αποκλίσεις είναι συνταγματικές θεμιτές μόνον σε εξαιρετικές περιπτώσεις και δικαιολογούνται αποκλειστικά για λόγους που ανάγονται στην αρχή του κοινωνικού κράτους, όπως για παράδειγμα η προστασία συγκεκριμένων κοινωνικά ευπαθών ομάδων (α. 21 Σ.) ή η θετική δράση για την ισότητα των δύο φύλων (α. 116 παρ. 2 Σ).

Βάσει των διατάξεων του άρθρου 90 του ν.4172/2013, επί του οποίου βρίσκει έρεισμα η προσβαλλόμενη Υπουργική Απόφαση, περί καταργήσεως οργανικών θέσεων, οι υπάλληλοι, που κατέχουν τις οργανικές θέσεις, που καταργούνται τίθενται σε διαθεσιμότητα (εάν καταργείται το σύνολο αυτών, τότε όλοι και εάν καταργείται εν μέρει ένας κλάδος τότε μετά από αξιολόγηση) και απολύονται ακολούθως από την υπηρεσία τους. Οι εν λόγω υπάλληλοι, ωστόσο, δεν επιλέγονται με βάση τα προσόντα τους και τις δυνατότητες τους (προσωπικές και υπηρεσιακές) αλλά οριζόντια, χωρίς κανένα αξιοκρατικό κριτήριο, που θα επέτρεπε στην Διοίκηση να κρίνει εάν ο υπάλληλος, που τίθεται σε διαθεσιμότητα διαθέτει τις ουσιαστικές δυνατότητες για να παραμείνει στην υπηρεσία του και να προσφέρει σε αυτήν. Η παραβίαση αυτή καθίσταται εναργέστερη εάν αναλογιστεί κανείς, ότι όταν αυθαιρέτως επιλέγεται προς κατάργηση ένας ολόκληρος κλάδος, όλοι οι υπάλληλοι, που υπηρετούν στον κλάδο αυτό τίθενται σε διαθεσιμότητα, χωρίς καμία αξιολόγηση. Έτσι, όταν στο ένα νοσοκομείο καταργείται πχ ο κλάδος ΠΕ Ψυχολόγων, πράγμα, που δεν συμβαίνει σε ένα άλλο νοσοκομείο, όλοι οι ψυχολόγοι, που υπηρετούν στις θέσεις αυτές τίθενται σε διαθεσιμότητα, παρά το γεγονός, ότι ενδέχεται να διαθέτουν περισσότερα τυπικά και ουσιαστικά προσόντα, από άλλους συναδέλφους τους, που δεν τίθενται σε διαθεσιμότητα αφού οι

θέσεις τους (ΠΕ Ψυχολόγων) δεν καταργούνται. Ακόμα δε και εάν ο ευρισκόμενος σε κατάσταση διαθεσιμότητας υπάλληλος αξιολογηθεί στα πλαίσια της κινητικότητας, προκειμένου να καταλάβει μια άλλη θέση, στην πραγματικότητα και πάλι θα έχει παραβιαστεί η αρχή της αξιοκρατίας, δεδομένου, ότι ο υπάλληλος αυτός δεν θα έχει κριθεί αξιοκρατικά μεταξύ των εν γένει υπηρετούντων συναδέλφων του αλλά μεταξύ των εχόντων βρεθεί (με τυχαία και αυθαίρετα κριτήρια) σε κατάσταση διαθεσιμότητας. Η αυθαίρετη επιλογή των οργανικών θέσεων, λοιπόν, που καταργούνται με την προσβαλλόμενη Υπουργική Απόφαση οδηγεί σε ευθεία παραβίαση της αρχής της αξιοκρατίας, έρχεται σε αντίθεση προς το Σύνταγμα. Συνεπεία αυτού, η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί από το Δικαστήριο Σας.

5^{ος} Λόγος ακύρωσης κατά των προσβαλλόμενων- Παραβίαση του άρθρου 5 παρ. 5 και 21 παρ. 3 του Συντάγματος- παραβίαση του άρθρου 3 και 152 ΣυνθΕΚ, άρθρο 25 της Οικουμενικής Διακήρυξης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, άρθρου 2 της ΕΣΔΑ.

Σύμφωνα με το άρθρο 5 παρ. 5 του Συντάγματος, «Καθένας έχει δικαίωμα στην προστασία της υγείας και της γενετικής του ταυτότητας...». Το άρθρο 21 παρ. 3 του Συντάγματος προβλέπει «Το κράτος μεριμνά για την υγεία των πολιτών...» Στο προοίμιο της Συνθήκης για την Ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας τα κράτη μέλη θέτουν ως «κύριο σκοπό των προσπαθειών τους την σταθερή βελτίωση των όρων διαβίωσης των λαών τους». Στο πλαίσιο αυτό, το άρθρο 3 ΣυνθΕΚ ορίζει, ότι η δράση της Κοινότητας περιλαμβάνει «συμβολή στην επίτευξη υψηλού επιπέδου προστασίας της υγείας». Επιπλέον υπάρχει

ειδικός τίτλος στην Συνθήκη (XIII), ο οποίος αφορά την «Δημόσια Υγεία». Έτσι το άρθρο 152 παρ.1 (πρώην 129) «κατά τον καθορισμό και την εφαρμογή όλων των πολιτικών και δράσεων της κοινότητας εξασφαλίζεται υψηλού επιπέδου προστασία της υγείας του ανθρώπου. Η δράση της Κοινότητας, η οποία συμπληρώνει τις εθνικές πολιτικές, αποβλέπει στην βελτίωση της δημόσιας υγείας καθώς και την πρόληψη της ανθρώπινης ασθένειας σε όλες τις μορφές της και στην αποτροπή των πηγών κινδύνου για την ανθρώπινη υγεία....». Επιπρόσθετα, ο Χάρτης Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης περιλαμβάνει ειδική διάταξη για την προστασία της υγείας. Συγκεκριμένα το άρθρο 35 του Χάρτη ορίζει : «Κάθε πρόσωπο δικαιούται να έχει πρόσβαση στην πρόληψη σε θέματα υγείας και να απολαύει ιατρικής περίθαλψης σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που ορίζονται στις εθνικές νομοθεσίες και πρακτικές. Κατά τον καθορισμό και την εφαρμογή όλων των πολιτικών και δράσεων της Ένωσης εξασφαλίζεται υψηλού επιπέδου προστασίας της υγείας του ανθρώπου».

Το άρθρο 25 παρ.1 της Οικουμενικής Διακήρυξης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου ορίζει: «Καθένας έχει δικαίωμα σε βιοτικό επίπεδο ικανό να εξασφαλίσει στον ίδιο και στην οικογένειά του υγεία και ευημερία και ειδικότερα ...ιατρική περίθαλψη, όπως και τις απαραίτητες κοινωνικές υπηρεσίες. Έχει δικαίωμα σε ασφάλιση για την ανεργία, την αρρώστια, την αναπηρία ..., όπως και για όλες τις άλλες περιπτώσεις, που στερείται τα μέσα συντήρησης του, εξαιτίας περιστάσεων ανεξάρτητων της θέλησής του».

Αντίστοιχα, στον Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Χάρτη, που υπογράφηκε στο πλαίσιο του Συμβουλίου της Ευρώπης την 18^η

Οκτωβρίου 1961 και τέθηκε σε ισχύ το 1965, προβλέπεται ρητώς στο σημείο 11 του πρώτου Μέρους του Χάρτη «κάθε πρόσωπο έχει δικαίωμα να απολαμβάνει κάθε μέτρο, που του επιτρέπει να έχει την καλύτερη δυνατή κατάσταση υγείας». Επίσης στο σημείο 13 του ιδίου ως άνω μέρους ορίζεται: «Κάθε πρόσωπο που δεν έχει επαρκείς πόρους έχει δικαίωμα για κοινωνική και ιατρική αντίληψη». Τα άρθρα 11 και 13 του δεύτερου μέρους του Χάρτη εξειδικεύουν τα ανωτέρω δικαιώματα και προβλέπουν τη λήψη κατάλληλων μέτρων για την εξασφάλιση της αποτελεσματικής άσκησης του δικαιώματος για προστασία της υγείας και του δικαιώματος για κοινωνική και ιατρική αντίληψη.

Επιπρόσθετα, η Ευρωπαϊκή Σύμβαση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου περιλαμβάνει διατάξεις, από τις οποίες προκύπτει υποχρέωση του κράτους να λαμβάνει θετικά μέτρα για την προστασία της υγείας. Όπως γίνεται δεκτό από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, το δικαίωμα της ζωής, το οποίο κατοχυρώνεται από το άρθρο 2 της Σύμβασης (Ι. Σαρμά, Κράτος και Δικαιοσύνη, τ.1 Ελευθερία με υπεροχή του δικαίου, Η νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, 2003 σελ.28-29, 35 επ), θεμελιώνει υποχρέωση του κράτους να λαμβάνει προστατευτικά μέτρα, όταν η ανθρώπινη ζωή απειλείται. Σύμφωνα με την νομολογία του Δικαστηρίου το άρθρο αυτό πρέπει να ερμηνεύεται κατά τρόπο ώστε οι σχετικές εγγυήσεις να καθίστανται πρακτικές και αποτελεσματικές (Απόφασης της 27^{ης} Σεπτεμβρίου 1995, *Mac Cann* και λοιποί κατά Ηνωμένου Βασιλείου). Κρίθηκε έτσι, ότι η παράλειψη των κρατικών οργάνων να λάβουν θετικά μέτρα για την προστασία της υγείας των κατοίκων, που ζούσαν κοντά σε χώρο εναπόθεσης απορριμμάτων παραβιάζει το άρθρο 2 της

Σύμβασης (Απόφαση της 18^{ης} Ιουνίου 2002, Oneryildiz κατά Τουρκίας). Επίσης, στο πλαίσιο των θετικών υποχρεώσεων που θεμελιώνει για το κράτος το άρθρο αυτό, επιβάλλεται στα νοσηλευτικά ιδρύματα η λήψη μέτρων, τα οποία είναι ικανά και πρόσφορα για να διασφαλίσουν την ζωή των ασθενών (Απόφαση της 17^{ης} Ιανουαρίου, Calvelli και Giglio κατά Ιταλίας).

Από την πολλαπλή συνταγματική αλλά και σε διεθνές επίπεδο κατοχύρωση του δικαιώματος της υγείας, τόσο ως ατομικό δικαίωμα όσο και ως κοινωνικό αγαθό, προκύπτει το εύρος και η σημασία, που αποδίδεται στην υγεία, δεδομένου μάλιστα, ότι αυτή αποτελεί την αναγκαία προϋπόθεση για την απόλαυση, οποιουδήποτε άλλου ατομικού ή κοινωνικού δικαιώματος. Η προσβαλλόμενη υπουργική απόφαση πολλαπλώς παραβιάζει τις ανωτέρω συνταγματικού δικαίου διατάξεις, δεδομένου, ότι η σωρευτική κατάργηση οργανικών θέσεων οδηγεί στην υποβάθμιση της δημόσιας υγείας, θέτοντας σε κίνδυνο την υγεία των πολιτών. Η μείωση του προσωπικού, η οποία μάλιστα γίνεται με τόσο αυθαίρετο και βεβιασμένο τρόπο, χωρίς ουσιαστική μελέτη των αναγκών και των δομών των Νοσοκομείων, νομοτελειακά θέτει σε κίνδυνο την δυνατότητα των νοσοκομείων να ανταποκριθούν στην αποστολή και στο έργο τους, με όσες συνέπειες αυτό συνεπάγεται για την υγεία των πολιτών, που αναγκαστικά προσφεύγουν σε αυτά. Υπό την έννοια αυτή, η προσβαλλόμενη πράξη παραβιάζει τις ανωτέρω συνταγματικές και διεθνείς διατάξεις και είναι ως εκ τούτου ακυρωτέα.

Επειδή τα ανωτέρω είναι νόμιμα, βάσιμα και αληθή.

Επειδή η προσβαλλόμενη πράξη είναι ακυρωτέα, για τους ανωτέρω αναλυτικά εκτιθέμενους λόγους.

Επειδή έχουμε προφανές, ίδιον άμεσο και ενεστώς έννομο συμφέρον για την άσκηση της παρούσας αιτήσεως ακυρώσεως δεδομένου, ότι οι υπάλληλοι, των οποίων οι οργανικές θέσεις καταργούνται και εντάσσονται σε διαθεσιμότητα αποτελούν στην συντριπτική πλειοψηφία μέλη μας.

Επειδή η παρούσα ασκείται εμπροθέσμως και όλως παραδεκτώς και πρέπει να γίνει δεκτή από το Δικαστήριο Σας, για τους αναλυτικά εκτιθέμενους σε αυτήν λόγους.

Επειδή στην προκειμένη περίπτωση υφίσταται ζήτημα γενικότερου ενδιαφέροντος, που έχει συνέπειες για ευρύτερο κύκλο προσώπων, καθώς αφορά στην πλειοψηφία των μελών της ΠΟΕΔΗΝ ενώ είναι βέβαιο, ότι επίκεινται δεκάδες προσφυγές ενώπιον της Δικαιοσύνης, ως εκ τούτου, συντρέχει νόμιμη περίπτωση για την εισαγωγή της υποθέσεως, με πράξη του Προέδρου του Δικαστηρίου, στην πλήρη Ολομέλεια του Συμβουλίου της Επικρατείας, κατ' εφαρμογή της διατάξεως του άρθρου 14§2 περ. β' του Π.Δ. 18/1989.

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ

Και με την επιφύλαξη όσων λόγων ακύρωσης προτιθέμεθα να προσθέσουμε στο μέλλον

ΑΙΤΟΥΜΕΘΑ

Να γίνει δεκτή η παρούσα αίτηση ακύρωσης.

Να ακυρωθεί η υπ' αριθμόν Υ4α/οικ.80672/27-8-2013 (ΦΕΚ Β/ 2123/28-8-2013) κοινή Υπουργική Απόφαση του Υπουργού Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Υγείας «Κατάργηση 1665

οργανικών και προσωποπαγών θέσεων μόνιμου και με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου προσωπικό κατ' εφαρμογή της παρ.1 του άρθρου 90 του ν.4172/2013 (ΦΕΚ 167 Α) σε ΝΠΔΔ της 1ης, 2ης και 4ης ΥΠΕ» καθώς και κάθε άλλη συναφής πράξη ή παράλειψη της διοικήσεως προγενέστερη ή μεταγενέστερη.

Να εισαχθεί, με πράξη του Προέδρου του Δικαστηρίου, στην Ολομέλεια του Συμβουλίου της Επικρατείας η ασκηθείσα αίτηση ακυρώσεως, κατ' εφαρμογή της διατάξεως του άρθρου 14§2 περ. β' του Π.Δ. 18/1989, διότι το κρινόμενο ζήτημα εμφανίζει γενικότερο ενδιαφέρον, που έχει συνέπειες για ευρύτερο κύκλο προσώπων.

Να καταδικαστούν οι καθ' ων στην εν γένει δικαστική μας δαπάνη.

Αθήνα, 30 Σεπτεμβρίου 2013

Η πληρεξουσία Δικηγόρος

ΜΑΡΙΑ-ΜΑΓΔΑΛΗΝΗ Β. ΤΣΙΠΡΑ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
ΜΑΥΡΟΜΜΑΤΑΙΩΝ 11-ΑΘΗΝΑ
Τ.Κ. 106 82 - ΤΗΛ. 210 3392240

Κατατέθηκε το πρωτότυπο με αριθμό καταθέσεως 4075 στις 1-10-2013
Αθήνα 1-10-2013

Ο Γραμματέας

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Για τη νόμιμη σήμανση
Αθήνα 1-10-2013
Ο Γραμματέας